

[Ministeren for offentlige arbejder]

nent ordening med et stort antal private stationer vil en sådan kontrol ikke være mulig at gennemføre i praksis.

Som det også er nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 618, skal kontrollen tillige sikre, at der kun modtages og fordeles de programmer, som er bestemt til vedkommende fællesantenneanlæg. De programmer, der sendes over ECS-1, er ikke frit anvendelige. For hvert enkelt program skal der træffes aftale om betaling for satellittransporten og for fordelingen af programstoffet. For flere af programmerne er der indtil nu alene tale om sending til eget nationalt område, hvorved Eutelsats takst er lavere end for sending til andre lande.

I Eutelsat er det pålagt landene at foretage kodning af TV-programstoffet, men kravet er ikke effektivt gennemført i praksis. En effektiv kodning ville lette kontrollen, men der er ikke kodningskrav på andre kommunikationssatellitter.

Spørgsmålet om telehjemmeligholdelse er i øvrigt kun en del af begrundelsen for begrænsning af antallet af jordstationer. Et andet hensyn er problemet med forstyrrelser fra P & Ts fremtidige radiokæder, og dertil kommer de hensyn, der er omtalt i svaret på spørgsmål nr. S 716.

Spm. nr. S 716

Til *ministeren for offentlige arbejder* (15/2 85) af:

Maisted (FD):

»Kan ministeren oplyse, på hvilken måde antenneforeningers direkte nedtagning af TV-programstof fra kommunikationssatellitter kan hæmme hybridnettets udvikling?«

Begrundelse

I svar af 7. februar d.å. på spørgsmål nr. S 618 anfører ministeren, at det er regeringens hensigt, at der kan gives fællesantenneejere tilladelse til rent midlertidigt at modtage dette TV-programstof – under den forudsætning, »at etablering af en sådan station ikke hæmmer hybridnettets udvikling«.

Svar (27/2 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Som det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 715, er der flere tekniske grunde til, at nedtagning af TV-programstof bør varetages af P & T ved nogle få, velplacerede jordstationer.

Hertil kommer, at et flertal i mediekommissionen i sin begrundelse for denne løsning lagde vægt på, »at spredningen af udenlandsk fjernsyn vil spille en væsentlig rolle som incitament for en udvikling i retning af det hybridnet, som er foreslået«.

Hybridnetplanen er derfor baseret på, at forsyningen af fællesantenneanlæg med nabolandsprogrammer og programmer fra kommunikationssatellitter sker fra hybridnettet.

Såfremt der er adgang til ved alle fællesantenneanlæg at etablere jordstationer for kommunikationssatellitter, vil der i hybridnettet alene være det yderligere tilbud, at der kan leveres tyske og svenske (eventuelt norske og østtyske) nabolandsprogrammer, og fællesantenneanlæggenes tilslutningstakt til hybridnettet vil derfor blive afsvækket.

Regeringen lægger derfor vægt på, at der kun gives tilladelse til private jordstationer, når der er tale om situationer, hvor hybridnettet enten ikke når frem eller først sent kan tilbydes. Den midlertidige anvendelse af jordstationer må derfor ophøre, når der er mulighed for at opnå tilslutning til hybridnettet. Derved tilgodeses også hensynet til problemet med forstyrrelser fra P & Ts fremtidige radiokæder som omtalt i svaret på spørgsmål nr. S 618 og S 715.

Spm. nr. S 717

Til *ministeren for offentlige arbejder* (15/2 85) af:

Maisted (FD):

»Hvorfor agter ministeren at indføre unødige omkostninger for TV-seernes muligheder for at udvide deres programvalg?«

Begrundelse

I svar af 7. februar 1985 på spørgsmål nr. S 619 giver ministeren den glædelige nyhed, at han har fraveget den tidligere angivne begrænsning (1.000 stk.) på tilslutninger i antenneforeninger.

Således kan stordrift i antenneforeninger, markedspris for modtagerudstyr og de af mi-